

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж бр. 4340/22
23.5.2023.године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Зорице Таковић, председника већа др Драгице Попеску и Светлане Павић, чланова већа у парници тужиоца АА из ..., са пребивалиштем у ..., чији је пуномоћник Владан Златић адвокат из Београда, ул. Војводе Миленка бр. 1/1, против тужене ББ из ... (адреса за пријема писмена ул. ...), чији је пуномоћник Боривоје Боровић адвокат из Београда, ул. Ђуре Јакшића бр. 5, ради поделе брачне тековине и утврђења ништавости, одлучујући о жалби тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду 8 П бр. 5916/2017 од 29.03.2022. године, у седници већа одржаној дана 23.05.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужиоца АА из ..., па се **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Вишег суда у Београду 8 П бр. 5916/2017 од 29.03.2022. године, у ставу другом, трећем и четвртном изреке.

ОДБАЦУЈЕ СЕ жалба тужиоца АА из ... у односу на став први пресуде Вишег суда у Београду 8 П бр. 5916/2017 од 29.03.2022. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Ставом првим изреке побијане пресуде Вишег суда у Београду 8 П бр. 5916/2017 од 29.03.2022. године, дозвољава се преиначење тужбе као у поднеску тужиоца од 12.03.2018. године. Ставом другим изреке побијане пресуде одбија се тужбени захтев тужиоца да суд утврди да је ништав уговор о поклону закључен дана 11.05.2017. године, између сада покојне ВВ из ... и тужене са пребивалиштем у ..., оверен дана 11.05.2017. године код јавног бележника ... из Вршца број Опу: 506-2017, у делу којим је сада покојна ВВ из ... располагала уделом у праву својине на непокретностима стеченим у браку у корист тужене: 1/4 удела на двособном стану бр. зг. ..., бр. Улаза ..., на... спрату, број посебног дела ..., грађевинске површине 53м2 стамбене зграде за колективно становање у ..., бр. зг. ..., на Кп. бр. ... КО ..., земљиште под зградом –

објектом од 2 ара, 74 м², уписано у ЛН бр. ... КО ...; 1/4 удела на гаражном месту бр. зг. ..., бр. Улаза ..., подрум, број посебног дела ..., грађевинске површине 14м², која се налази у ул. ... бр. ..., бр.зг. ..., гаража По.1, Пр.1, на кат.парцели бр. ... КО ..., земљиште под зградом – објектом од 32 ара, 74 м², уписана у ЛН бр. ... КО ...; 1/6 удела на четворособном стану број зграде ..., на ... спрату, број посебног дела..., грађевинске површине 177м², у стамбено-пословној згради у ул. ... бр. ..., број зграде ..., ..., на кат. парцели бр. ... КО ..., земљиште под зградом објектом од 2 ара, 37м² уписано у ЛН бр. ... КО ...; 1/6 удела на двособном стану број зграде..., у приземљу, број посебног дела ... грађевинске површине 56м², у породичној стамбеној згради у ул. ..., број зграде ..., Пр. 1, на кат.парцели бр. ... КО ..., земљиште под зградом-објектом од 63м², уписано у ЛН бр. ... КО ...; 1/6 удела на једноособном стану бр.зграде ..., у приземљу, број посебног дела ... грађевинске површине 60м², у породичној стамбеној згради у ул. ..., Пр.1, Сп.1 на кат.парцели бр. ... КО ..., земљиште под зградом-објектом од 79м², уписано у ЛН бр. ... КО ...; 1/6 удела на једноособном стану број зграде ... на првом спрату, број посебног дела зграде ..., грађевинске површине 65м² у породичној стамбеној згради у ул. ..., број зграде ..., Пр. 1, Сп. 1, на кат.парцели бр. ... КО ..., земљиште под зградом – објектом од 79м², уписано у ЛН бр. ... КО ...; 1/6 удела на подрумском простору површине од 145,62м² у стамбеној згради у ул. ..., на кат.парцели бр. ... КО ... (ванкњижна својина), те не производи никакво правно дејство, што је овде тужена ББ из ... дужна да призна и трпи као неоснован. Ставом трећим изреке побијане пресуде одбија се тужбени захтев тужиоца АА из ... да суд утврди да је имао удео у праву својине на основу стицања у брачној заједници са сада пок. ВВ на непокретностима и то на: 1/4 удела на двособном стану бр. зг. ..., број улаза ..., на ... спрату посебног дела ..., грађевинске површине 53м², у стамбеној згради за колективно становање у ..., бр. зг. ..., на кат.парцели бр.... КО ..., земљиште под зградом-објектом од 2 ара и 74м², уписано у ЛН бр. ....КО ...; 1/4 удела на гаражном месту бр. зг...., број улаза ..., подрум број посебног дела ..., грађевинске површине 14м², која се налази у ул. ..., бр. зг...., гаража По.1, Пр.1, на кат.парцели бр.... КО ..., земљиште под зградом – објектом од 32 ара, 74 м², уписана у ЛН бр. ... КО ...; 1/6 удела на четворособном стану број зграде ..., на ... спрату, број посебног дела ..., грађевинске површине 177м², у стамбено-пословној згради у ул. ..., број зграде ..., По.1, Пр.1, Сп.1, на кат. парцели бр. ... КО ..., земљиште под зградом објектом од 2 ара, 37м² уписано у ЛН бр. ... КО ...; 1/6 удела на двособном стану број зграде ... у приземљу, број посебног дела ... грађевинске површине 56м², у породичној стамбеној згради у ул. ..., број зграде 2, Пр. 1, на кат.парцели бр. ... КО ..., земљиште под зградом-објектом од 63м², уписано у ЛН бр. ... КО ...; 1/6 удела на једноособном стану бр. Зграде... у приземљу број посебног дела 3 грађевинске површине 60м², у породичној стамбеној згради у ул. ..., број зграде ..., Пр.1, Сп.1 на кат.парцели бр. ... КО ..., земљиште под зградом објектом од 79м², уписано у ЛН бр. ... КО ...; 1/6 удела на једноособном стану број зграде ..., на првом спрату, број посебног дела зграде ..., грађевинске површине 65м², у породичној стамбеној згради у ул. ..., број зграде ..., Пр. 1, Сп. 1, на кат.парцели бр. ...КО ..., земљиште под зградом-објектом од 79м², уписано у ЛН бр. ... КО ...; 1/6 удела на подрумском простору површине од 145,62м² у стамбеној згради у ул. ..., на кат.парцели бр. ... КО ... (ванкњижна својина), што је тужена ББ дужна да призна и трпи и дозволи тужиоцу да своје право својине упише у надлежни катастар непокретности, као неоснован. Ставом четвртим изреке побијане пресуде обавезује се тужилац да туженој на име трошкова парничног поступка плати 456.000,00 динара у року од 15 дана по пријему преписа пресуде, под претњом принудног извршења.

Против ове пресуде, благовремену жалбу изјавио је тужилац, побијајући је из свих законских разлога прописаних чланом 373. ЗПП.

Апелациони суд у Београду је испитао побијану пресуду у смислу одредбе члана 386. Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС” бр. 72/11, са свим изменама и допунама), нашавши да је жалба неоснована у односу на став други, трећи и четврти изреке, док је недозвољена у односу на став први изреке побијане пресуде.

У спроведеном поступку нису причињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачке 1, 2, 3, 5, 7. и 9. ЗПП, на које повреде овај суд, као другостепени, пази по службеној дужности, нити је причињена повреда из тачке 12. ове законске одредбе, пошто пресуда садржи разлоге о одлучним чињеницама које су јасни и непротивуречни, а о битним чињеницама не постоји противуречност између онога што се у разлозима пресуде наводи о садржини исправа и изведених доказа, па се побијана пресуда може испитати.

Према утврђеном чињеничном стању парничне странке су заједно са сада пок. ВВ, мајком тужене, а супругом тужиоца (брак закључен, 23.08.2000. године, у месту ...), која је преминула, 28.05.2017. године, 26.12.2003. године, закључиле уговор о куповини непокретности у ... са продавцима, ГГ, из ... и ДД из ... и своје право сусвојине уписали у Земљишне књиге, свако са по 1/3 идеалних удела. Тужилац је нешто касније, закључио уговор о поклону (оверен пред Општинским судом у Вршцу под Ов бр. 8868/08) од 25.11.2008. године, којим је поклонио супрузи, на вечито и неопозиво, право својине на свом идеалном сувласничком уделу на 1/3 непокретности које се воде у ЗКУЛ бр. ... КО ..., а набројане су у ставу другом и трећем изреке побијане пресуде, алинеја 3, 4, 5, 6. и 7 (трособни стан на првом спрату грађевинске површине 177м²; двособни стан у приземљу грађевинске површине 56м²; једноособни стан у приземљу грађевинске површине 60м²; једноособни стан на првом спрату грађевинске површине 65м² и подрумски простор у површини од 145,62м², у стамбено-пословној, породичној, односно стамбеној згради у ул. ...), све према препису ЛН бр. ... КО ..., а које се непокретности сада воде као приватна својина тужене. Такође, према изводу из ЛН бр. ... КО ..., пок. ВВ из ... уписана је са правом својине 1/1 на двособном стану на ... спрату зграде на кат.парцели бр....., грађевинске површине 53м³, КО ..., а према ЛН бр. ... КО ... на гаражном месту, грађевинске површине 14м²у подруму зграде подигнуте на парцели ... КО ..., број улаза ... Према уговору о поклону, закљученом 11.05.2017. године, између поклонодавца ВВ и поклонопримаца, овде тужиоца и ББ, овде тужене, а овереном код јавног бележника, пок. ВВ је, као власник непокретности уписаних у ЛН бр. ... КО ... на кат. парцели број ... КО ..., поклонила исте овде туженој, док је сходно члану 2. тог уговора, поклонила овде тужиоцу половину непокретности уписаних у ЛН бр. ... КО ..., тј. удео на двособном стану број зграде..., број улаза..., на... спрату број посебног дела ..., грађевинске површине 53м², у стамбеној згради за колективно становање на кат парцели бр. ... КО ... и удео на гаражном месту, грађевинске површине 14м², који се налази у згради ..., број улаза ..., у подруму, на кат.парцели бр. ... КО ...

Првостепени суд је на основу овако утврђеног чињеничног стања одбио тужбени захтев тужиоца да се утврди да је ништав уговор о поклону закључен дана, 11.05.2017.

године, између сада пок. ВВ из ... и тужене, све на основу одредбе члана 103. став 1. ЗОО, пошто се из изведених доказа није могао извести закључак да је противан принудним прописима, јавном поретку и добрим обичајима, као и да је његово закључење било забрањено некој од уговорних страна. Наиме, тим уговором је пок. ВВ поклонила по половину својих непокретности на ... (стан и гаражно место) тужиоцу и овде туженој, као супругу и ћерци, који поклон су они са захвалношћу примили, што је констатовано истим уговором. Првостепени суд стога правилно налази да је постојала сагласна и јасно изражена изјава воља свих уговорних страна да се закључи спорни уговор о поклону из 2017. године, по коме су тужилац и тужена поклонопримци, док је пок. ВВ, поклонодавац, као власник непокретности уписаних у ЛН бр. ... КО ... на парцели број ... и непокретности уписаних у ЛН бр. ... и ... КО ... Стога налази да не постоји разлог за ништавост спорног уговора о поклону, закљученом дана, 11.05.2017. године, нити је тужилац током поступка изнео разлоге који доводе у питање његову пуноважност, пошто је уговор потписан између уговорних страна које су прочитале његову садржину, а затим га потписале и овериле пред јавним бележником.

Такође, из изведених доказа, релевантних за оцену основаности тужбеног захтева тужиоца за утврђење стеченог током брачне заједнице са пок. ВВ, утврђено је да су парничне странке заједно са мајком тужене, односно супругом тужиоца, стекле означене непокретности у ..., куповином истих од власника, по купопродајном уговору од 26.12.2003. године, те су парничне странке и пок. ВВ стекли свако по 1/3 удела на наведеним непокретностима у ..., побројаним у ставу првом и другом изреке побијане пресуде у алинејама 3, 4, 5, 6. и 7. Надаље, тужилац је пошто је стекао власништво на 1/3 те имовине, закључио уговор о поклону са својом покојном супругом, оверен под. Ов бр. 8868/08 од 25.11.2008. године, којим јој је поклонио свој сувласнички удео од 1/3 на тим непокретностима. На тај начин су тужилац, његова бивша супруга пок. ВВ и њена ћерка, оvd тужена, као стицаоци, заправо поделили заједничку, јер се ради о заједничкој имовини чланова породичне заједнице у смислу члана 195. Породичног закона (ПЗ), док су тужилац и његова супруга у смислу члана 176. став 1. истог закона, извршили деобу брачне тековине, јер су у јавном регистру уписана права на непокретностима у ... на оба супружника, као и на тужену, као на сувласнике на одређеним уделима.

Одредбом члана 195. став 1. ПЗ, регулисани су имовински односи чланова породичне заједнице, односно заједничка имовина истих, тако да је имовина коју су заједно са супружницима, односно ванбрачним партнерима, стекли радом чланови њихове породице у току трајања заједнице живота у заједници, представља њихову заједничку имовину. Наиме, сходно одредби члана 177. ПЗ, деобом заједничке имовине у смислу тог закона сматра се утврђивање сувласничког, односно суповерилачког удела сваког супружника у заједничкој имовини. Сходно члану 178. ПЗ, деоба заједничке имовине може се вршити за време трајања брака и после његовог престанка, а само ако супружници не могу да се споразумеју о деоби, деобу заједничке имовине врши суд (судска деоба) у смислу члана 180. став 1. ПЗ. Како се сходно одредби става 2. истог члана, претпоставља да су удели супружника у заједничкој имовини једнаки, а већи удео у стицању исте се доказује, то би терет доказивања у том смислу био на страни овде тужиоца, сходно 180. став 3. ПЗ, али је у конкретном случају деоба заједничке имовине стечене у породичној заједници са туженом, извршена током трајања брака тужиоца и његове супруге, све у смислу члана 177. у вези са чланом 176. став 1. ПЗ.

Стога се тужилац не може позивати на брачну тековину, односно на неподељену заједничку имовину и претпоставку да је упис који је извршен на пок. ВВ, извршен и на њега, у смислу члана 176. став 2. ПЗ, пошто су претходно поделили заједничку имовину уписом сувласничких удела на непокретностима у ..., док судбина тужиоцевог сувласничког удела, којег је касније поклонио супрузи, није од значаја.

Наиме, како је тужилац своју $1/3$ сувласничког удела на непокретностима у ... које су биле предмет уговора о купопродаји између њега, тужене и пок. ВВ из 2003. године и које су стечене за време трајања њиховог брака, уговором о поклону од 25.11.2008. године, пренео у својину својој супрузи, као поклонопримцу, она је тим уделом могла слободно да располаже, а што је и учинила закључивши уговор о поклону од 11.05.2017. године, којим је $2/3$ удела на тим непокретностима поклонила својој ћерци, овде туженој, која је већ подседовала $1/3$ истих, те се уписала као власник свих ових непокретности са уделом $1/1$. Стога првостепени суд правилно закључује да пошто је тужилац своје право сусвојине у обиму удела од $1/3$, уписано у регистар непокретности, пренео правним послом (уговором о поклону), на пок. ВВ, која је након тога тај удео, заједно са својим уделом од $1/3$ на истој имовини, поклонила спорним уговором од 11.05.2017. године, овде туженој, која се сада води као власник на целој непокретности у ул. ..., тужилац не може да захтева да му се утврди право својине по основу брачне тековине, са назначеним обимом удела као у побијаној пресуди у ставу 2. и 3. изреке, тј. на по $1/6$ удела на непокретностима у ... (што би представљало половину од $1/3$ удела његове пок. супруге ВВ, коју је поклонила овде туженој), нити са назначеним обимом удела на по $1/4$ удела на непокретностима на ... и то на двособном стану и гаражном месту (а што би представљало половину удела којим је његова покојна супруга располагала у корист своје ћерке, а коју имовину је поклонила тужиоцу и туженој по пола), јер није доказао да се ради о брачној тековини.

Како је имовина у ..., као заједничка имовина стицалаца у породичној заједници, подељена између тужиоца, пок. ВВ и тужене, то је неоснован тужиоцев захтев у погледу удела по основу брачне тековине, с тим да је у том делу, по налажењу овога суда исти намирен, јер му је то право признато тиме што је спорним уговором о поклону располагано и у његову корист и у корист тужене са по $1/2$ идеалних делова имовине пок. ВВ, на ... Надаље, како је тужилац свој удео на непокретностима у ..., стечен у току брака са пок. ВВ, поклонио истој 2008. године, дакле пре закључења спорног уговора о поклону из 2017. године, чију ништавост захтева преиначеном тужбом, како је његова супруга имала право да слободно располаже поклоњеним уделом у корист своје ћерке, овде тужене, путем спорног уговора о поклону, а чија је уговорна страна био и тужилац, који је прихватио закључење истог са захвалношћу и потписао га без икаквих примедби, неоснован је сада његов захтев за утврђење ништавости тог уговора, у деловима у којима тражи да му се утврди право сувласништва по основу стицања у браку и то на по $1/6$ наведених непокретности у ... и на по $1/4$ удела на двособном стану и гаражном месту на ...

Неосновано се жалбом тужиоца наводи да је у циљу закључења уговора о поклону из 2008. године, којим је покојној супрузи поклонио $1/3$ на непокретностима у ..., он заузврат добио 50.000,00 евра, зпа је тај уговор апсолутно ништав, јер није био добротини правни посао, где постоји намера даривања (*animus donandi*) и прихватање поклона.

Међутим, у конкретном случају није доказано, нити је од значаја околност да ли је добио 50.000,00 евра од покојне супруге тим поводом, имајући у виду да је претходно, још приликом купопродаје непокретности у ... 2003. године, дошло до развргнућа заједничке имовине између странака и пок. ВВ, тако што су сво троје купили по 1/3 наведених непокретности, нити је од значаја околност да ли је своју 1/3 удела на њима, тужилац поклонио својој супрузи уз наводну накнаду. Та чињеница истовремено, не стоји у уговору поклону из 2008. године, нити у спорном уговору из 2017. године, а и да јесте, уговор о поклону би тада прикривао уговор о купопродаји његовог удела од 1/3 на непокретностима у ... Будући да је тужилац у сваком случају испољио жељу да располаже својим уделом на тим непокретностима, као посебном имовином, околност да ли је за то евентуално добио и накнаду показује да су тужилац и пок. ВВ, као супружници имали своју посебну имовину, јер су извршили деобу заједничке имовине за живота. То је потврђенио и наводима тужене да је међу њима постојала прецизна расподела удела приликом стицања имовине, с тим да је пок. ВВ строго водила рачуна о својим финансијама и разграничењу удела у стицању имовине у браку са тужиоцем, па су супружници 2008. године, по савету пријатеља, склопили уместо уговора о купопродаји, уговор о поклону, да би избегли плаћање пореза на пренос власништва. Истовремено из исказа тужене утврђено је да су она и њена покојна мајка купиле кућу у ... за свој новац, а 1/3 куће је наводно купљена од стране тужиоца, који је обећао да ће дати новац за сређивање те куће од накнаде због повреде на послу у износу од 75.000 долара, те су прихватиле да буду сувласници са по 1/3 удела. Међутим, када је касније њена мајка купила од свог новца плац у ..., код ... и поклонила га тужиоцу, направили су уговор о поклону да би јој тужилац вратио 1/3 куће и да би заузврат, добио плац који вреди 50.000,00 долара. Како је касније њена мајка од свог новца купила стан и гаражу на ... у ул. ..., за шта има доказ од банке, док тужилац није радио после повреде на послу али је остварио пензију, као и њена мајка, која је поред тога имала и уштеђевину у банци, неосновани су наводи жалбе да је уговор о поклону из 2017. године, апсолутно ништав, што у поступку није доказано.

Такође, од значаја за спорни уговор о поклону из 2017. године, није околност да ли је тужилац евентуално намирен плацем у вредности од 50.000,00 долара, због уступања супрузи свог удела на 1/3 непокретности у ..., поклоном из 2008. године, или је само дошло до замене непокретности, с тим да тужилац није презентовао доказ на ову околност коју помиње у жалби, али што не може да утиче на другачију одлуку суда поводом захтева за утврђење ништавости уговора о поклону из 2017. године, јер се не односи на тај правни посао. Истовремено и тужилац би у смислу члана 104. став 2. ЗОО, био несавесна уговорна страна уколико је закључио привидан правни посао 2008. године. Међутим, ту се ради о поклону посебне имовине тужиоца, па није од значаја да ли је поменути плацем "исплаћен" од стране своје покојне супруге за новац који је уложио у адаптацију њене и пасторкине куће у ..., а што није противзаконито у ситуацији када закон предвиђа могућност деобе брачне тековине која тада постаје посебна имовина супружника, у смислу одредбе члана 168. став 2. ПЗ, којом сваки супружник може слободно да располаже.

Стога се неосновано жалбом наводи да како је уговор о поклону закључен код Општинског суда у Вршцу дана 25.11.2008. године, а оверен под Ов бр. 8868/08 апсолутно ништав, то пок. ВВ, није могла бити власник имовине стечене тим

уговором, те је отпао и основ за стицање дела имовине који је тужена од своје мајке стекла уговором о поклону од 11.05.2017. године, закљученим и са тужиоцем, као поклонопримцем, пошто је утврђено да каопоклонодавац, пок. ВВ није на тужену, пренела више права него што га је сама имала, већ управо 2/3 колико је и поседовала.

Са свега изложеног одлучено је као у изреци пресуде на основу члана 390. ЗПП с тим да је овај суд нашао да су неосновани сви остали наводи жалбе и да не утичу на другачију одлуку овога суда.

Правилна је одлука првостепеног суда о трошковима парничног поступка која је донета сходно успеху странака у спору, па је потврђена на основу члана 401. тачка 2. ЗПП.

Одбачена је жалба тужиоца у односу на став први изреке побијане пресуде којим се дозвољава преиначење тужбе, као у поднеску тужиоца од 12.03.2018. године, пошто у том делу нема правног интереса за жалбу, па је донета одлука на основу члана 387. став 1. тачка 1. ЗПП, у вези са чланом 378. став 3. ЗПП.

Одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка на основу одредбе члана 165. став 1. ЗПП имајући у виду да није успео у поступку по жалби.

**Председник већа-судија
Зорица Ђаковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић